

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Diatribai De Primis Veteris Frisiae Apostolis, Sive
Dissertationes, quibus eoru[m] anni, actus, res,
personae, loca, tempora in eorundem actis occurrentia,
discutiuntur, illustrantur, erroresque ab ...**

Bosschaerts, Willibrord

Mechliniae, 1650

33. De Wilibaldo & Winibaldo.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10958

(in Hibernia scilicet sub Egberto è qua S. Willibrordus iã exierat in Frisiã) *voluntarie exules degebant. Pietate inde producti, Saxoniam adierunt &c.* post S. Willibrordum ergo eiusque commilitones profecti.

Textum Marcellini, qui maximum & fere vnicum est fulcrum aliter sentientium, nihil moramur: censemus enim, vt supra, non esse S. Marcellini, sed potius cuiusdam longè recentioris Pseudo-Marcellini qui specioso Sancti Marcellini titulo sua commenta venditavit. Timuit anguem in herba Doctissimus Molanus, dum ex dicto textu narrans, non affirmans, duos Ewaldos recenferi inter socios S. Willibrordi, adiungit: *Quamquam Beda narrare videatur eos postquam multo tempore in Hibernia pro aeterna patria exulauerant, secutos esse exempla duodecim primorum, scilicet Willibrordi & vndecim reliquorum.* Difficultatem videbat Molanus, & non ausus illum Marcellinum negare, causam in medio relinquit. Nec mirum; non enim ei propositum erat singulas SS. Historias exacte discutere, præcipuè studebat Natales SS. Belgij congerere & in certum ordinem redigere, quod felicissimè præstitit.

DISSERTATIO XXXIII.

De Wilibaldo & Winibaldo.

Etiam Wilibaldus primus Episcopus Aichstaden-
sis, & Germanus eius frater Winibaldus Abbas
Heydenheimensis cum S. Willibrordo mare sul-
cantes in Frisiam exscensionem fecerunt anno
690. iuxta citatam Historiam S. Marcellino in-
scriptam.

Verum personato illi Marcellino soccum & cothurnum

hic

hic detraxerunt Iacobus Gretſerus lib. de Sanctis Aichſtadensibus, Henricus Caniſius, Mathæus Raderus de S. Bauaria, & Doctiſſimi quique Apocalipſim illā recipiunt, vt Cancellarius Bauariæ Herwertus, Carneſelſius, Miræus &c. Ne igitur in re ſat manifeſtata rationibus, quas in commentarijs ad Marcellinum contra Marcellinum aliquando congeſſeram, Lectorem remorer, ſolum producā Antonium Demochares qui ex tabulis Eccleſiæ Aichſtadēſis fideliter depromptis adſtruit, Wilibaldum primum Episcopum Aichſtadensē S. Richardi Anglorum Regis & S. Bonnæ Bonifacij primi Archiepiscopi Moguntini ſororis filium ac fratrem S. Winibaldi Abbatis primi Salsbergēſis à S. Bonifacio conſecratum in cænobio Turingiæ Salsbergēſi an. 745. cum eſſet annorum 41. preſediſſe verò annis 36. obiſſe 781. ætatis ſuæ 77. ſepultum in Eccleſia Aichſtadēſi. Hinc ſequitur Wilibaldum cum Sanctus Willibrordus anno 690. huc ſe contulit, nondum in lucem fuiſſe editum, ac primò natum anno 704.

Pergit Demochares; veniſſe è Thuringiā ad fratrem Episcopum Winibaldum anno 750. qui vtriuſque ſexus cænobium Heydenheimenſe in illis partibus conſtruxit & ibi Abbas vitam Religioſiſſimam perduxit ac ſororem S. Walburgē noui cænobij Heydenheimenſis præfecit Abbatiffim congregationi Sanctimonialium. Præfuiſſe verò Winibaldum Abbatix Heydenheimenſi annis decem, obiſſe anno 760. ætatis 60. ſepultum in eodem cænobio. Hinc ſimiliter collige, non niſi poſt aduentum Willibrordi nun lo productum Winibaldum, ſcilicet anno 700. & hoc cum S. Willibrordo ex Hibernia ad Friſiā velificātes facit Marcellinus; ambulantes antequā viuerent, Doctores antequam diſcere poterant.

Molanus in Wilibaldo & Winibaldo recitat quidem ex

tex.

textu Marcellini eos cum S. Willibrordo aduenisse, attamen statim post dubium proponit & dubium relinquit. Alij, inquiens, eos referunt ad tempora paulo posteriora, Bonifacij scilicet eorum Auunculi, & aliter narrant historiam. Quorum fortassis concordiam ab Eijstatenfibus dari posse. Ita ille. Verum frustra concordia ab Aichstadenfibus imploratur à quibus inueterata falsitas per personatum siue corruptum Marcellinum causata, clarè manifestatur.

Nota hic 1. Molanum Wilibaldum Episcopum seniorè habere Winibaldo Abbate contra Democharem apud què Winibaldus est natu maior. Difficultas tamen hæc non difficilis est conciliatu: nam (omitto quod propter omnimodam similitudinem nominum facile vitio typographicè per transmutationem vnius litteræ in aliam Winibaldus & Wilibaldus confundantur) alia atque alia ratione vterque potest dici senior: Winibaldus quia prior tempore auram vitalem hausit, Wilibaldus quia tempore prior laborauit in Aichstadenfibus ad quam accessit V Winibaldus frater.

Secundò, propter Authoritatem & dignitatem Episcopalem, cui subiectus erat frater.

Tertiò, & proprius, quia Wilibaldus 20. annis fratri suo supervixit maioremque senectutem adeptus est.

Nota 2. Willibaldum intitulari Episcopum Aichstadenfem, Aureatensem, Eijstatenfem, quæ tria idem inportant. Nam Aichstadenfibus Episcopatus nominatus etiam est Aureatensis ab Aureato vetustissima vrbe quam Hunni vastarunt ad Almonum siue Altimulam amnem Norici finis. Cum verò Wilibaldus ad dictum amnem excisa quercu canobium institueret, ad illud certatim vnde quaque vt Religiosorum hominum consuetudinem assequerentur, mul-

ti accurrerunt, ac ibi iuxta monasterium sibi tuguriola edificarunt, quæ cum muris & fossis monasterio inclusisset Wilibaldus Episcopus, appellavit id oppidi ab excisis quercibus Aichstadium, quasi oppidum ad eradicatas quercus conditum; & inde corruptè processit Eijstadium & corruptiùs Eeistretense.

DISSERTATIO XXXIV.

De Lebuino siue Leuino.

Similiter Lebuinus, qui à Gregorio tertio Ultraicetorum Antistite ad Transisalanos Euangelizatum est directus, cum S. Willibrordo portum Wiltaburgensem subiit anno 690. Ita multi ex eodẽ Marcellino.

Sed non ego credulus illis.

Longè aliud loquuntur acta Lebuini siue Liafwini (diuersimodè enim scribitur) apud Surium ex Huebaldo, apud Miræũ ex Othelgrimo per Christophorum Brouerum Societatis I E S V edito. Verba Othelgrimi sunt: *Temporibus Gregorij 3. Ultraicetensis Episcopi venit & alius homo factus Liafwinus Domina vocante adductus. Etenim referebat trina omnipotentis Dei admonitione terribiliter se exire iussum ut illo in loco & illis gentibus miseratoris nostri Euangelium predicaret, petijtque à Gregorio demonstrari sibi locum diuinitus commendatum. Gamsius ille de Diuina clementia, direxit eum in consinium Francorum & Saxonum iuxta fluum Isala ad locum qui dicitur Dauentre, dans ei comitem & cooperatorem verbi Dei Seruum Domini Marshallum & ipsum ex Anglorum genere à S. Willibrodo à pueritia e-*

contre